

ledige, at den, som det forekommer mig, ganske iøjensaldende uheldigt affattede Sætning ved tredje Behandling kunde blive rettet.

Justitsministeren: Hvad angaaer det Endringsforslag, der er stillet under Nr. 66, forekommer det mig, at man hellere maatte lade det blive ved Lovudkastets simple, ligefremme Bestemmelse, at Jøgen maa forlade den ham anviste Post uden den Commanderendes Tilladelse, end at optage det Tillæg, som Endringsforslaget gaaer ud paa. Jeg troer nemlig, at det i det Hele taget er noget mislygt i et Forhold af denne Bestaffenhed at bringe en Bestemmelse ind, som, navnlig hvor det maatte mangle paa tilstrækkelig Velvilje, let kan komme til at fremkalde endeel Bidtlostigheder og Vanstueligheder. At den Paagældende kan forlade sin Post, naar der er en „beviislig Nødvendighed“ tilstede, er jo dog Noget, som falder af sig selv, og ved at han et Dieblis fjerner sig fra den Post, som er ham anvist, vil der naturligvis ikke kunne være Spørgsmaal om, at han skulde paadrage sig noget Ansvar; men netop under disse Omstændigheder vilde det derfor vist være meget betænkeligt ligefrem at tillade, at den Vedkommende uden videre fjernede sig fra sin Post, selv i saadanne Tilfælde, hvor der kunde godtgøres en beviislig Nødvendighed. Jeg troer, som sagt, at man hellere maatte blive staaende ved Lovudkastets Bestemmelser; ialtsald forekommer det mig, at Endringsforslaget ikke vil kunne optages saaledes, som det er affattet; thi naar det derefter vil komme til at hedde, at den Commanderende, saasnart han erfarer, at Posten er forladt, har at sørge for tilbørlig Afsløsning, vil det altsaa i Grunden komme til at berøe paa en veen Tilfældighed, om han kommer til Kundskab om, at en Fjernelse er skeet paa Grund af en beviislig Nødvendighed, og hvis den Vedkommende blev længere borte, vilde jo, naar den Commanderendes Tilladelse ikke skulde indhentes og Posten er forladt, netop den Eventualitet, hvorved den Commanderende erfarede det, let kunne komme til i Virkeligheden at staae som en blot Tilfældighed. Endringsforslaget under Nr. 69 gaaer ud paa, at Minimum af den i Lovudkastets § 43 fastsatte

Mulct skal forandres fra 10 Rb. til 5 Rb., og den ærede Rigsdagsmand, som talte for Forslaget, henviste til de Ytringer, der vare faldne med Hensyn til en tidligere lignende Forandring. Jeg skal imidlertid tillade mig at gjøre opmærksom paa, at der er en ikke uvæsentlig Forskjel imellem disse to Tilfælde; her dreier Spørgsmaalet sig nemlig om en Mulct, som dicteres en Bestillingsmand, der har særdeles Opfordring til at undgaae det Forhold, for hvilket Bøden bestemmes, og hvor Tilfældet af den ham paahvilende Pligt kan komme til at medføre stor Skade — det er nemlig Brandsogden, der er Tale om — og dertil kommer endnu, at det jo dog kun er i Tilfælde af, at han enten reent udeliver eller gjør sig skyldig, som Lovudkastet siger, i „grov Forsømmelse“, at han anses med en Bøde. Der er derfor vistnok al Anledning til her at holde fast ved det fastsatte Minimum af 10 Rb.

Som den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amt's 3die Valgkreds (Fonnesbeck), bemærkede med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 70, har Spørgsmaalet om eet eller to Brandsyn jo allerede flere Gange været Gjenstand for Overveelse, og hvis jeg ikke huster feil, har det havt den Skæbne, at det stadigt er blevet noget skærpet; man havde først tænkt sig et summarisk Eftersyn den ene Gang og et mere detailleret den anden Gang, men tilsidt gik det over til, at der skulde være to nysigtige Eftersyn hvert Aar. Det forekommer mig nu, at det efter Bestaffenheden af det, hvorom Taleren dreier sig, vilde være rigtigst, at der blev afholdt to Brandsyn om Aaret. — Med det Endringsforslag, der er stillet under Nr. 72, kan jeg ikke have Noget at erindre; det gaaer ud paa, at Brandsforhøret skal afholdes paa Brandstedet. Det er en Forudsætning, som man altid er gaaet ud fra, at vedkommende Politimester skal optage Brandsforhøret paa selve Brandstedet, og saavidt mig bekiendt, er det ogsaa Noget, som maaskee med enkelte Undtagelser stadig er blevet iagttaget; men det er jo ganske vist, at det kan være meget hensigtsmæssigt, at Loven udtrykkelig kommer til at indeholde, hvad der hidtil har været en bestemt Forudsætning. — Med Hensyn til En-